

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana

T: 01 478 38 00
F: 01 478 39 00
E: gfu.fu@gov.si
www.fu.gov.si

DAVEK NA DODANO VREDNOST RAČUNI

Podrobnejši opis

KAZALO

1.0 RAČUNI.....	3
2.0 IZDAJA RAČUNOV	3
2.1 Pravila za izdajanje računov	3
2.2 Obveznost izdajanja računov	6
2.2.1 Samofakturiranje	6
2.2.2 Predplačila.....	6
2.3 Izjeme od obveznost izdajanja računov	7
3.0 OBVEZNI PODATKI NA RAČUNU	8
3.1 Račun, ki ga izda davčni zavezanec, identificiran za namene DDV	8
3.2 Poenostavljeni računi.....	10
3.3 Predplačila.....	10
3.4 Račun, ki ga izda mali davčni zavezanec	11
3.5 Račun za dobavo novega prevoznega sredstva	11
3.6 Račun za dobavo blaga oziroma storitve imetnika dovoljenja za pavšalno nadomestilo	11
3.7 Posebnosti glede podatkov, ki jih mora vsebovati račun za nekatere druge dobave	12
4.0 PAPIRNATI IN ELEKTRONSKI RAČUN	12
4.1 Pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa	12
4.2 Izdaja računov iz vezane knjige računov	13
4.3 Elektronski račun.....	13
4.3.1 Zakonske določbe in povzetek pojasnil TAXUD glede elektronskega izdajanja računov	14
4.3.1.1 Sprejem s strani prejemnika	14
4.3.1.2 Pristnost izvora	14
4.3.1.3 Celovitost vsebine	15
4.3.1.4 Čitljivost	16
4.3.1.5 Postopki za nadzor poslovanja.....	16
4.3.1.6 Zanesljiva revizijska sled	17
4.3.1.7 Napredni elektronski podpis in elektronska izmenjava podatkov (EDI)	17
5.0 POSEBNE OBVEZNOSTI V ZVEZI S HRAMBO RAČUNOV	18
6.0 DAVČNO POTRJEVANJE RAČUNOV	18

1.0 RAČUNI

Za namene Zakona o davku na dodano vrednost – [ZDDV-1](#) (Uradni list RS, št. 13/11-UPB3, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 14/13, 46/13-ZIPRS1314-A, 101/13-ZIPRS1415, 86/14) so računi vsi dokumenti na papirju ali v elektronski obliki, ki izpolnjujejo pogoje iz 80.a do 84.a člena tega zakona. Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša.

2.0 IZDAJA RAČUNOV

2.1 Pravila za izdajanje računov

Osnovno pravilo je, da pravila za izdajo računov določi država članica, v kateri se opravi dobava (prvi odstavek 80.a člena ZDDV-1).

Obstajata dve izjemi od osnovnega pravila, in sicer za:

- Čezmejne dobave, za katere velja obrnjena davčna obveznost iz tretjega in četrtega odstavka ter 3. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 (drugi odstavek 80.a člena ZDDV-1). Če v teh primerih izda račun prejemnik (samofakturiranje), se upošteva osnovno pravilo.
- Za dobave, ki se obdavčijo zunaj EU (tretji odstavek 80.a člena ZDDV-1).

V teh primerih se uporabljajo pravila o izdajanju računov, ki veljajo v državi članici, v kateri ima dobavitelj sedež ali stalno poslovno enoto, iz katere je dobava opravljena, ali stalno ali običajno prebivališče.

V Tabeli 1 so navedena pravila za izdajanje računov za dobave blaga, v kateri je treba upoštevati, da je:

- država A Slovenija,
- država B druga država članica,
- država C tretja država članica.

Tabela 1: Pravila za izdajanje računov – dobave blaga

Vrsta dobave	Država članica ali država dobavitelja	Država članica ali država prejemnika	Gibanje blaga	Država članica ali država obdavčitve	Država članica, katere pravila veljajo	Določba 80.a člena ZDDV-1
Domača dobava blaga	A	A	v A	A	A	prvi odstavek
Oproščena dobava znotraj Unije	A	B	A do B	A	A	prvi odstavek
Oproščena dobava znotraj Unije s samofakturiranjem	A	B	A do B	A	A	prvi odstavek
Prodaja na daljavo (presežen prag v drugi državi članici)	A	B	A do B	B	B	prvi odstavek 219.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES

Vrsta dobave	Država članica ali država dobavitelja	Država članica ali država prejemnika	Gibanje blaga	Država članica ali država obdavčitve	Država članica, katere pravila veljajo	Določba 80.a člena ZDDV-1
Čezmejna dobava fizičnim osebam (pod pragom za prodajo na daljavo)	A	B	A do B	A	A	prvi odstavek
Drugi člen v verigi tristranske dobave znotraj Unije	A	C	B do C	C	A	Drugi odstavek 219.a člena Direktive Sveta 2006/112 /ES
Prejemnik, zavezan plačilu DDV v skladu s tretjim odstavkom 76. člena ZDDV-1	B	A	v A	A	B	drugi odstavek
Čezmejna dobava plina ali električne energije (preprodajalec)	A	B	A do B	B	A	drugi odstavek
Izvoz	A	Tretja država	A do tretje države	A	A	prvi odstavek
Dobava zunaj Unije	A	Tretja država	V tretji državi	Zunaj Unije	A	tretji odstavek
Uvoz	Tretja država	A	Tretja država do A	Zunaj Unije	Zunaj Unije	veljajo pravila tretje države

V Tabeli 2 na naslednji strani so navedena pravila za izdajanje računov za opravljanje storitev, v kateri je treba upoštevati, da je:

- država A Slovenija,
- država B druga država članica,
- država C tretja država članica.

Tabela 2: Pravila za izdajanje računov – opravljanje storitev

Vrsta dobave	Določba ZDDV-1 za uporabo pravila o kraju opravljanja storitev in plačniku DDV	Država članica dobavitelja	Država članica ali država prejemnika	Država članica ali država obdavčitve	Država članica, katere pravila veljajo	Določba 80.a člena ZDDV-1
Splošno opravljanje storitev med davčnimi zavezanci	25. člen	A	A	A	A	prvi odstavek
Čezmejno opravljanje storitev med podjetji	25. člen in 3. točka prvega odstavka 76. člena	A	B	B	A	drugi odstavek 219.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES
Čezmejno opravljanje storitev med podjetji in izdaja računa s strani prejemnika	25. člen, 3. točka prvega odstavka 76. člena in tretji odstavek 81. člena	B	A	A	A	prvi odstavek
Splošno opravljanje storitev med davčnimi zavezanci in potrošniki	25. člen	A	B	A	A	prvi odstavek
Storitve v zvezi z nepremičninami, premoženje v državi članici C, brez obrnjene davčne obveznosti	27. člen	A	B	C	C	prvi odstavek 219.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES
Storitve med davčnimi zavezanci za prejemnika zunaj Unije	25. člen	A	Tretja država	Tretja država	A	tretji odstavek
Nekatere storitve med davčnimi zavezanci in potrošniki	30.d člen	A	Tretja država	Tretja država	A	tretji odstavek

2.2 Obveznost izdajanja računov

Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da je izdan račun za opravljeno dobavo. Račun izda davčni zavezanec, ki je opravil dobavo, lahko pa ga v njegovem imenu in za njegov račun izda tudi prejemnik (samofakturiranje) ali tretja oseba.

Davčni zavezanec mora zagotoviti, da je izdan račun za:

- dobave blaga in storitev, ki jih je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec;
- dobave blaga na daljavo;
- vsako predplačilo, ki ga prejme, preden je opravljena katera od prej navedenih dobav blaga;
- vsako predplačilo za storitve, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, preden so storitve dokončane;
- oproščene dobave blaga v druge države članice, opravljene pod pogoji iz 46. člena ZDDV-1 (tudi za prenose blaga in vse dobave novih prevoznih sredstev);
- druge dobave blaga in storitev, opravljene na ozemlju Slovenije (npr. dobave končnim potrošnikom).

Za nekatere dobave so določene izjeme od obveznosti izdajanja računov. Več o tem v podglavju 2.3.

Po DDV zakonodaji je določen rok za izdajo računa za dobave blaga, opravljene v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena ZDDV-1, in za opravljene storitve, za katere je DDV dolžan plačati prejemnik storitev v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, in sicer najkasneje 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

Davčni zavezanec pa mora izdati račun tudi za predplačilo, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, pred opravljeno dobavo (glej podglavje 2.2.2).

2.2.1 Samofakturiranje

Račun lahko izda kupec blaga ali naročnik storitev za njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev, ki mu jo je davčni zavezanec dobavil, le v primeru:

- če se obe stranki o tem predhodno dogovorita in
- če se še posebej dogovorita o načinu sprejema vsakega računa s strani davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve.

Davčni zavezanec dobavitelj in kupec blaga ali naročnik storitev, ki izda račun v imenu in za račun davčnega zavezanca dobavitelja, določita pogoje in podrobnosti predhodnega dogovora ter postopek sprejema vsakega računa. Če pogodba za opravljeno dobavo blaga oziroma storitev vsebuje vse podrobnosti, poseben dogovor ni potreben. Na zahtevo davčnega organa morata dokazati obstoj predhodnega dogovora. Vsebina predhodnega dogovora po DDV zakonodaji podrobneje sicer ni določena.

Pri odkupu vračljive embalaže je račun lahko izdan v imenu in za račun uporabnika, identificiranega za namene DDV, brez predhodno sklenjenega dogovora.

Kupec blaga ali naročnik storitev mora na računu navesti, da ga izdaja v imenu in za račun davčnega zavezanca, ki mu je dobavil blago ali opravil storitev.

2.2.2 Predplačila

Davčni zavezanec mora izdati račun tudi za predplačilo.

Če davčni zavezanec še ni izdal računa za prejeto predplačilo, vendar je do roka za predložitev obračuna DDV za davčno obdobje, v katerem je prejel predplačilo, izdal račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev, mu ni treba izdati računa za predplačilo.

Če davčni zavezanec prejme predplačilo za dobavo blaga, od katere obračunava in plačuje DDV od dosežene razlike v ceni, na računu za prejeto predplačilo obračuna DDV od davčne osnove, ki je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo bo zaračunal za navedeno blago, in nabavno ceno tega blaga (kalkulativna razlika v ceni).

Ob dobavi blaga oziroma storitev mora davčni zavezanec v računu, v katerem obračuna dobavo blaga oziroma storitve, od obračunanega DDV po tem računu odšteti DDV, obračunan od predplačil. Na tem računu navede tudi številko izdanega računa za prejeto predplačilo.

2.3 Izjeme od obveznost izdajanja računov

Obveznost izdajanja računov se ne nanaša:

1. za dobave blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti (v nadaljevanju OKGD), kot jo določajo predpisi o dohodnini, ob pogoju, da tako dobavo:

- a) opravi davčni zavezanec, ki ni identificiran za namene DDV (oproščen po drugem odstavku 94. člena ZDDV-1) in je:
 - iz OKGD obdavčen pavšalno po katastrskem dohodku, torej dohodek iz OKGD ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov in
 - katastrski dohodek vseh članov tega kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto ne presega 7.500 eurov;
- b) opravi jo neposredno končnemu potrošniku (npr. neposredna prodaja na domu, prodaja od vrat do vrat, neposredna prodaja na premičnih stojnicah, na tržnicah) ali za lastno rabo v okviru kmečkega gospodinjstva davčnega zavezanca;
- c) gre za dobave blaga in storitev v okviru OKGD davčnega zavezanca.

2. Za nekatere točno določene prodaje, če davčni zavezanec zagotavlja podatke o prodaji s popisom začetnih in končnih zalog, ki ga opravi najmanj enkrat mesečno, in sicer za prodajo:

- vozovnic, kart in žetonov v potniškem prometu (vlak, avtobus, žičnice);
- znamk, kolekov, vrednotnic in obrazcev v poštnem prometu;
- vplačil za udeležbo v igrah na srečo, če se te izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja igre na srečo;
- periodičnega tiska;
- na prodajo iz avtomatov (blaga in ne storitev);
- na prodajo kartic s kodo za polnjenje predplačniških sistemov mobilnih operaterjev iz bankomatov, GSM-omrežja ter interneta;
- na prodajo žetonov iz menjalnih avtomatov in promet storitev na teletočkah.

3. Za zavarovalne in pozavarovalne storitve ter finančne storitve, če so te storitve opravljene davčnemu zavezancu v drugi državi članici ob pogoju, da so v tej drugi državi članici tudi oproščene plačila DDV.

4. Za oproščene finančne storitve (iz 4. točke 44. člena ZDDV-1), za katere se dokumenti izdajajo množično, če so opravljene na ozemlju Republike Slovenije ali se opravijo zunaj Unije, če davčni zavezanec prejemniku oziroma naročniku storitev za opravljene oproščene finančne storitve iz prejšnjega stavka izda drug dokument (obračun, instrument plačilnega prometa, izpisek, obvestilo ...), iz katerega mora biti razvidna višina zaračunane storitve in navedba, da DDV ni obračunan v skladu z ustrežno točko 44. člena ZDDV-1. Podatke o oproščenem

prometu mora davčni zavezanec zagotoviti v ustreznih analitičnih evidencah po posameznih vrstah oproščenih finančnih prihodkov (ali terjatev) od prodaje blaga oziroma storitev.

5. Za dobave blaga in storitev osebam, ki niso davčni zavezanci (fizičnim osebam – končnim potrošnikom, ki ne opravljajo dejavnosti), če vrednost obdavčljivih (obdavčenih in oproščenih) dobav v tekočem koledarskem letu ne preseže oziroma ni verjetno, da bo presegla znesek 5.000 eurov, pod pogojem, da tako dobavo opravijo:

- nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 ali
- drugi davčni zavezanci (osebe, ki niso osebe javnega prava, na primer društva), ob pogoju, da kumulativno izpolnjujejo pogoje:
 - a) njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;
 - b) jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;
 - c) zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za dobave, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne dobave zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV.

Podatke o dobavah blaga in storitev mora davčni zavezanec zagotoviti v svojem knjigovodstvu.

6. Nepridobitne organizacije oziroma društva, ki bodo s svojimi dobavami blaga in storitev presegla prag 5.000 evrov obdavčljivih dobav, bodo lahko pod določenimi pogoji upravičena do izjeme od obveznosti izdajanja računov za določene dobave. Tako je izjema od obveznosti izdajanja računov dodatno predvidena za dobave blaga in storitev v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, pod pogojem, da tako dobavo:

- opravijo osebe:
 - a) katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. ali 13. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 (bolnišnice, socialno varstveni zavodi, vključno z domovi za starejše, vrtci, šole, nepridobitne organizacije iz točke a), nepridobitne organizacije v zvezi s storitvami, povezanimi s športom in kulturne organizacije v zvezi s kulturnimi storitvami),
 - b) ki izpolnjujejo pogoje iz 43. člena ZDDV-1 (te osebe morajo za oprostitev plačila DDV davčnemu organu predhodno predložiti priglasitev po 43. členu ZDDV-1),
- dogodek organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist in
- ni verjetno, da taka oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence.

Kljub določeni izjemi od obveznosti izdajanja računov, davčni zavezanec za te dobave lahko izda račun, na katerem pa mora navesti vse podatke, ki so določeni kot obvezni podatki na računu (glej podpoglavje 3.0.).

3.0 OBVEZNI PODATKI NA RAČUNU

V tem poglavju je pojasnjeno, katere podatke mora davčni zavezanec navesti na računu oziroma kateri podatki so po DDV zakonodaji določeni kot obvezni podatki na računu. Seveda pa mora davčni zavezanec pri navajanju podatkov na računu upoštevati tudi drugo zakonodajo in druge predpise.

Znesek na računu je lahko izkazan v kateri koli valuti, s tem da mora davčni zavezanec znesek DDV, ki ga je treba plačati ali popraviti, izraziti v eurih. Znesek DDV na računu mora biti izkazan v eurih in centih.

3.1 Račun, ki ga izda davčni zavezanec, identificiran za namene DDV

Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, izda račun s podatki po 82. členu ZDDV-1, ob izpolnjevanju pogojev za izdajo poenostavljenega računa pa lahko izda poenostavljeni račun s podatki po 83. členu tega zakona.

Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun, če obveznost obračuna DDV za dobavljeno blago ali opravljene storitve, navedena v skupnem računu, nastane v istem davčnem obdobju.

Na računu mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, v skladu z 82. členom ZDDV-1 navesti (najmanj) naslednje podatke:

1. datum izdaje računa;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali storitev;
4. identifikacijsko številko za DDV kupca oziroma naročnika, pod katero je kupec ali naročnik prejel dobavo blaga ali storitev, za katero je dolžan plačati DDV, ali je prejel dobavo blaga v skladu s 46. členom tega zakona;
5. ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega kupca ali naročnika;
6. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
7. datum, ko je bila opravljena dobava blaga, ali datum, ko je bila storitev opravljena oziroma končana, ali datum, ko je bilo opravljeno, če se ta datum lahko določi in je različen od datuma izdaje računa;
8. davčno osnovo, od katere se obračuna DDV po posamezni stopnji oziroma na katero se nanaša oprostitvev, ceno na enoto brez DDV ter kakršna koli znižanja cen in popuste, ki niso vključeni v ceno na enoto;
9. stopnjo DDV;
10. znesek DDV, razen v primerih, kjer se uporablja posebna ureditev, za katero ta zakon ta podatek izključuje;
11. v primeru izdaje računa s strani kupca blaga ali naročnika storitev v imenu in za račun davčnega zavezanca navedbo »Samofakturiranje«;
12. v primeru oprostitve DDV veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezeni člen ZDDV-1 ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV;
13. v primeru, če je plačnik DDV kupec blaga ali naročnik storitve, navedbo »Obrnjena davčna obveznost«;
14. v primeru dobave novega prevoznega sredstva, opravljene v skladu s pogoji iz 1. in 2. točke 46. člena ZDDV-1, značilnosti, kot so opredeljene v tretjem odstavku 3. člena tega zakona (glej podpoglavje 3.5);
15. v primeru uporabe posebne ureditve za potovalne agencije navedbo »Posebna ureditev – Potovalne agencije«;
16. v primeru uporabe ene od posebnih ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine navedbo »Posebna ureditev – rabljeno blago«, »Posebna ureditev – umetniški predmeti« ali »Posebna ureditev – zbirke in starine«;
17. če je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zastopnik za namene drugega odstavka 76. člena tega zakona, identifikacijsko številko za DDV davčnega zastopnika, skupaj z njegovim imenom in naslovom.

Če se račun nanaša na več vrst blaga oziroma storitev, se lahko vrednosti brez DDV, ki se nanašajo na blago oziroma storitve, ki so obdavčene z enako stopnjo DDV, seštejejo, od seštevka pa se obračuna DDV po predpisani davčni stopnji.

Davčni zavezanec, ki v drugi državi članici, v kateri je treba plačati DDV, nima sedeža ali njegova poslovna enota v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi v smislu 192.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES, opravi pa dobavo blaga ali storitev prejemniku, ki je dolžan plačati DDV, na računu namesto vseh podatkov iz zgoraj navedene 8., 9. in 10. točke navede le davčno osnovo.

3.2 Poenostavljeni računi

Davčni zavezanec lahko izda poenostavljeni račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, v skladu s 83. členom, in sicer za dobave:

1. končnim potrošnikom (ne glede na znesek);
2. drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ali predplačilo za to dobavo, če znesek na računu, brez DDV, ni višji od 100 eurov;
3. če se izda dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun.

Na poenostavljenem računu davčni zavezanec navede najmanj naslednje podatke:

1. datum izdaje računa;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. ime in naslov davčnega zavezanca in identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobavo blaga ali storitev;
4. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
5. znesek DDV, ki se plača, ali informacije, ki so potrebne za njegov izračun;
6. jasno in nedvoumno navedbo o prvotnem računu in konkretnih podrobnosti, ki so spremenjene, če je račun dokument, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša.

Davčni zavezanec na poenostavljenem računu lahko podatke iz 4. točke prejšnjega odstavka zagotovi tako, da navede opis skupine blaga oziroma storitev na način, ki omogoča kupcu blaga oziroma storitev, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma vrsto opravljenih storitev.

Poleg prej navedenih podatkov mora davčni zavezanec na poenostavljenem računu:

- če opravlja dobavo blaga ali storitev po različnih davčnih stopnjah, znesek DDV izkazati ločeno po davčnih stopnjah;
- če opravi dobavo blaga oziroma storitev davčnemu zavezancu, ki takšen račun potrebuje za uveljavljanje odbitka DDV, na računu navesti še ime in naslov svojega kupca ali naročnika;
- če opravi dobavo blaga oziroma storitev v skladu s 76.a členom ZDDV-1 navesti, da gre za obrnjeno davčno obveznost;
- če opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitve plačila DDV, na računu navesti veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezní člen tega zakona oziroma drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV.

Prejemnik blaga oziroma storitev, ki ni zavezanec za DDV, lahko zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun s podatki, kot so navedeni v podpoglavju 3.1, če prejemnik potrebuje tak račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu s tem zakonom (na primer za uveljavljanje oprostitve v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov).

Davčni zavezanec ne sme izdati poenostavljenega računa za dobave blaga ali storitev, ki jih opravi v drugo državo članico, v kateri je treba plačati DDV, ali njegova poslovna enota v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi v smislu 192.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES, in je oseba, ki je dolžna plačati DDV, oseba, kateri je bilo blago dobavljeno oziroma storitev opravljena.

3.3 Predplačila

Na računu za predplačilo mora davčni zavezanec navesti najmanj podatke po 82. oziroma 83. členu ZDDV-1.

Račun, ki ga davčni zavezanec izda za prejeto predplačilo, mora vsebovati podatke o količini in vrsti blaga oziroma opis in obseg storitev, ki jih bo dobavil za prejeto predplačilo.

3.4 Račun, ki ga izda mali davčni zavezanec

Mali davčni zavezanec (davčni zavezanec, ki je oproščen plačila DDV po 94. členu ZDDV-1, ni identificiran za namene DDV), mora na računu navesti najmanj naslednje podatke:

- datum izdaje;
- zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
- svojo firmo oziroma ime in sedež oziroma stalno prebivališče;
- svojo davčno številko (podatek obvezen po 35. členu [ZDavP-2](#));
- prodajno ceno blaga oziroma storitve (brez DDV) in
- skupno vrednost prodanega blaga oziroma opravljene storitve (brez DDV).

Če davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka izda račun drugemu davčnemu zavezancu, mora na računu navesti tudi podatek o količini in vrsti dobavljenega blaga oziroma obsegu in vrsti opravljenih storitev.

Če mali davčni zavezanec opravi dobavo blaga ali storitve, ki je oproščena plačila DDV, **lahko** na računu navede tudi ustrezni člen ZDDV-1 ali veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava oproščena DDV. Zaradi lažjega evidentiranja računov in večje razumljivosti pa se priporoča, da se na računu navede klavzula »ni zavezanec za DDV«.

3.5 Račun za dobavo novega prevoznega sredstva

Na računu, ki ga izda davčni zavezanec za dobavo novega prevoznega sredstva, mora pod vrsto dobavljenega blaga biti navedeno:

- znamka novega prevoznega sredstva;
- tip in model novega prevoznega sredstva;
- številka šasije kopenskega motornega vozila ali številko trupa plovila ali številko ogrodja zrakoplova;
- prostornina in moč motorja pri kopenskih motornih vozilih ali dolžina plovila ali vzletno teža zrakoplova;
- število prevoženih kilometrov pri kopenskem motornem vozilu ali število preplutih ur pri plovilu ali število preletenih ur pri zrakoplovu na dan izdaje računa.

Zgoraj navedene podatke mora na računu za dobavo novega prevoznega sredstva pod vrsto dobavljenega blaga navesti tudi vsaka oseba, ki priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo, ki ga kupcu odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njun račun na ozemlje Unije.

3.6 Račun za dobavo blaga oziroma storitve imetnika dovoljenja za pavšalno nadomestilo

Račun za opravljeno dobavo blaga oziroma storitve, ki jo kupcu (davčnemu zavezancu, identificiranemu za namene DDV) opravi imetnik dovoljenja za uveljavljanje pavšalnega nadomestila (kmet pavšalist) **lahko** izda kupec blaga oziroma naročnik storitve. Na računu mora navesti naslednje podatke:

- datum izdaje računa;
- zaporedno številko, pod katero vodi izdani račun;
- ime in naslov imetnika dovoljenja ter številko in datum dovoljenja za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila;
- svoje ime in naslov ter svojo identifikacijsko številko za DDV;
- količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
- datum opravljene dobave blaga oziroma storitve;

- osnovo oziroma vrednost, od katere se obračuna znesek pavšalnega nadomestila;
- stopnjo pavšalnega nadomestila (8%);
- znesek pavšalnega nadomestila.

Več glede uveljavljanja pavšalnega nadomestila je navedeno v podrobnejšem opisu [Osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost z vidika identifikacije za namene DDV ter pravica do uveljavljanja pavšalnega nadomestila](#).

3.7 Posebnosti glede podatkov, ki jih mora vsebovati račun za nekatere druge dobave

Če se zaračunavajo gradbene storitve ali se račun izda za oddajanje v najem oziroma za stroške obratovanja, vzdrževanja in upravljanja stanovanjskih in poslovnih prostorov, se mora na računu posebej navesti nepremičnina, na katero se nanaša račun.

Če se račun izda za opravljene storitve, pri katerih ni mogoče izraziti količine v merskih enotah, davčni zavezanec na računu opiše storitev tako, da je razvidno, za kakšno storitev gre oziroma kakšen obseg storitve je bil opravljen ali na katero obdobje se zaračunane storitve nanašajo.

Davčni zavezanec, ki davčnemu zavezancu z enim samim računom zaračunava dobave, ki jih opravi v skladu s 76.a členom ZDDV-1 in dobave, od katerih mora sam obračunati in plačati DDV, mora na računu te dobave izkazati ločeno. Račun mora poleg obveznih vsebovati tudi podatke o davčni osnovi po posamezni davčni stopnji in znesek DDV, dolgovan na podlagi obrnjene davčne obveznosti, ki ni vključen v skupni znesek obračunanega DDV. Enake podatke mora vsebovati račun za predplačilo.

4.0 PAPIRNATI IN ELEKTRONSKI RAČUN

Za namene DDV so v skladu z ZDDV-1 računi, izdani v papirni obliki in računi, izdani v elektronski obliki med seboj enakovredni. To pomeni, da vsa pravila glede obveznosti izdajanja računov, navajanja obveznih podatkov na računih in druge določbe ZDDV-1 glede računov veljajo tako za papirne kot elektronske račune.

Z novelo ZDDV-1G, ki je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 83 z dne 6. 11. 2012, se je s spremenjenim 84. členom ZDDV-1 uvedla enakovredna obravnava papirnatih in elektronskih računov, s čimer naj bi se odpravile ovire za elektronsko izdajanje računov. Sprememba naj bi spodbudila k uporabi elektronskega izdajanja računov, saj omogoča svobodno odločanje o zagotavljanju pristnosti izvora, celovitosti vsebine in čitljivosti.

4.1 Pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa

Pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa v papirni ali v elektronski obliki morata biti zagotovljeni od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe računa. Vsak davčni zavezanec določi način zagotovitve pristnosti izvora, celovitosti vsebine in čitljivosti računa. Ta se lahko zagotavlja s postopki za nadzor poslovanja, ki ustvarijo zanesljivo revizijsko sled med računom in dobavo blaga ali opravljeno storitvijo. Pristnost izvora in celovitost vsebine elektronskega računa se lahko zagotavljata tudi z naprednim elektronskim podpisom ali z elektronsko izmenjavo podatkov (EDI).

Pristnost izvora računa pomeni zagotovitev identitete dobavitelja ali izdajatelja računa.

Celovitost vsebine računa pomeni, da vsebina računa, ki je zahtevana v skladu z ZDDV-1, po izdaji računa ni bila spremenjena.

Tudi iz uvodnih izjav Direktive Sveta 2010/45/EU z dne 13. julija 2010 o spremembah Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede pravil o izdajanju računov izhaja, da bi morali računi odražati dejansko dobavo, zato bi morala biti zagotovljena njihova

pristnost, kakor tudi celovitost in čitljivost. Za vzpostavitev jasnih revizijskih sledi med računi in dobavami se lahko uporabijo postopki za nadzor poslovanja, s čimer se zagotovi, da vsi računi (bodisi v papirni bodisi elektronski obliki) ustrezajo tem zahtevam.

Pristnost in celovitost elektronskih računov se lahko zagotovi tudi z uporabo določenih obstoječih tehnologij, kot so elektronska izmenjava podatkov (EDI) in napredni elektronski podpisi. Navedeni tehnologiji sta naštetih le primeroma, pri čemer pa se zavezanci sami dogovorijo, kako in na kakšen način ter s katerimi tehnologijami bodo zagotavljali pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa.

Iz navedenega izhaja, da lahko davčni zavezanci zagotovijo pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa na naslednje načine:

- s postopki za nadzor poslovanja, ki vzpostavijo zanesljivo revizijsko sled med računi in dobavami,
- z naprednim elektronskim podpisom ali z elektronsko izmenjavo podatkov,
- z drugimi tehnologijami.

Podrobneje pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računov v Direktivi Sveta 2010/45/EU in v ZDDV-1 niso opredeljeni.

4.2 Izdaja računov iz vezane knjige računov

Po DDV zakonodaji oblika, v kateri mora biti izdan račun, posebej ni predpisana.

Vendar pa morajo po določbi 31.a člena ZDavP-2 davčni zavezanci, ki izdajajo račune pri gotovinskem poslovanju brez uporabe ustreznega računalniškega programa oziroma elektronske naprave v skladu z 38. členom ZDavP-2 (z revizijsko sledjo o izdanih računih), od vključno 31. januarja 2015 dalje izdajati račune iz posebne [vezane knjige računov](#). Vezano knjigo računov mora za izdajo računov pri gotovinskem poslovanju uporabiti tudi vsak davčni zavezanec, ko izdaja računov z uporabo računalniških programov oziroma elektronskih naprav ni mogoča zaradi okvare računalniškega programa ali elektronske naprave oziroma zaradi izpada električne energije. Pred prvo uporabo morajo davčni zavezanci vezano knjigo računov potrditi pri Finančni upravi Republike Slovenije.

4.3 Elektronski račun

Za namene DDV zakonodaje je elektronski račun račun, ki vsebuje predpisane podatke (informacije) po ZDDV-1, in ki je bil izdan in prejet v kateri koli elektronski obliki.

Da lahko upoštevamo račun kot elektronski račun, mora biti izdan in prejet v kateri koli elektronski obliki zapisa. Obliko zapisa določi davčni zavezanec.

Račun je lahko v obliki strukturiranih sporočil (kot je XML) z ustrežno vizualizacijo ali drugih vrst elektronskih oblik (kot je e-pošta s prilogo PDF ali sporočilo, prejeto po telefaksu v elektronski obliki in ne v papirni obliki).

Tako kot papirni račun mora tudi elektronski račun vsebovati podatke, ki jih zahteva ZDDV-1.

Vsi računi, ki so ustvarjeni v elektronski obliki, se v skladu z opredelitvijo ne štejejo za elektronski račun. Računi, ki so ustvarjeni v elektronski obliki, na primer z računovodsko programsko opremo ali programsko opremo za obdelavo besedil in ki so poslani in prejeti v papirni obliki, niso elektronski računi.

Kot elektronski računi pa se lahko štejejo računi, ki so ustvarjeni v papirni obliki in ki se optično preberejo, pošljejo in prejmejo pa prek e-pošte.

Torej ni pomembna vrsta elektronske oblike računa, ampak dejstvo, da je račun v elektronski obliki, ko je izdan in prejet. To omogoča pošiljanje in prejemanje elektronskih računov v eni obliki zapisa, ki se lahko nato pretvori v drugo.

Izpostavljamo, da je s 1. januarjem obvezno pošiljanje računov proračunskim uporabnikom prek UJPnet v elektronski obliki, več o tem je objavljeno na [spletni strani Uprave Republike Slovenije za javna plačila](#).

4.3.1 Zakonske določbe in povzetek pojasnil TAXUD glede elektronskega izdajanja računov

GD TAXUD je glede zahtev za papirne in elektronske račune izdal praktične in neformalne [smernice](#).

Njihov namen je pomagati državam članicam pri bolj usklajenem izvajanju in uporabi teh členov v nacionalni zakonodaji ter pomagati podjetjem s praktičnimi vidiki.

V nadaljevanju povzemamo te smernice in opozarjamo, da se nanašajo le na vidik DDV zakonodaje, ne pa tudi ostale davčne zakonodaje.

4.3.1.1 Sprejem s strani prejemnika

Prejemnik računa se mora strinjati z uporabo elektronskega računa.

Izrecna navedba, da se mora prejemnik strinjati z uporabo elektronskih računov, je utemeljena zlasti zaradi tehničnih zahtev za prejem elektronskega računa ali zmožnosti prejemnika, da zagotovi pristnost, celovitost in čitljivost, ki jih je morda treba zagotoviti za prejem elektronskih računov in ne obstajajo za papirne račune.

Glede na to, da je treba papirne in elektronske račune obravnavati enako, se lahko sprejem elektronskega računa s strani prejemnika določi na podoben način, kot velja za sprejem papirnega računa s strani prejemnika. To lahko vključuje kakršen koli formalni ali neformalni pisni sprejem ali sprejem s tihim soglasjem, na primer z obdelavo ali plačilom prejetega računa.

V vsakem primeru je odločitev za uporabo elektronskih računov odvisna izključno od dogovora med poslovnimi partnerji.

4.3.1.2 Pristnost izvora

Pristnost izvora pomeni zagotovitev identitete dobavitelja ali izdajatelja računa.

Pristnost izvora računa je obveznost davčnega zavezanca, za katerega se dobavlja blago ali opravljajo storitve, ter davčnega zavezanca, ki dobavo opravlja. Oba lahko pristnost izvora zagotovita neodvisno drug od drugega.

Upoštevati je treba štiri elemente:

1. Zagotovitev dobavitelja

Dobavitelj mora po potrebi zagotoviti, da je račun izdal on ali da je bil račun izdan v njegovem imenu in za njegov račun. To lahko zagotovi tako, da račun evidentira v računovodskih listinah. Pri samofakturiranju ali kadar račun izda tretja oseba, se to lahko dokaže z dokazili.

2. Zagotovitev prejemnika

Davčni zavezanec, za katerega je dobava opravljena, mora po potrebi zagotoviti, da je prejeti račun od dobavitelja ali izdajatelja računa.

Glede na to ima davčni zavezanec dve možnosti. Prva možnost pomeni preverjanje pravilnosti informacij o identiteti dobavitelja, ki so navedene na računu. Druga možnost je povezana z zagotovitvijo identitete izdajatelja računa.

a) Zagotovitev identitete dobavitelja

Identiteta dobavitelja je podatek, ki mora biti na računu vedno naveden. Vendar to samo po sebi ni dovolj za zagotovitev pristnosti izvora. Prejemnik mora v tem primeru zagotoviti, da je dobavitelj, ki je naveden na računu, dejansko dobavil blago ali opravil storitve, na katere se nanaša račun. Davčni zavezanec lahko za izpolnitev te obveznosti uporabi katere koli postopke za nadzor poslovanja, ki ustvarijo zanesljivo revizijsko sled med računom in dobavo blaga ali opravljeno storitvijo.

b) Zagotovitev identitete izdajatelja računa

Davčni zavezanec lahko identiteto izdajatelja računa zagotovi na primer z naprednim elektronskim podpisom ali elektronsko izmenjavo podatkov. Ne glede na to, morajo računi odražati dejanske dobave.

Zagotovitev identitete izdajatelja računa se lahko uporablja za primere, v katerih je račun izdal dobavitelj ali tretja oseba, ali v primeru samofakturiranja.

4.3.1.3 Celovitost vsebine

Celovitost vsebine pomeni, da vsebina, ki je zahtevana v skladu z ZDDV-1 (glej podpoglavje 3.0), ni bila spremenjena.

Celovitost vsebine računa je obveznost davčnega zavezanca, ki dobavo opravlja, ter davčnega zavezanca, za katerega je dobava opravljena. Oba lahko neodvisno drug od drugega izbereta način izpolnitve te obveznosti ali se na primer prek posebne tehnologije, kot je elektronska izmenjava podatkov ali napredni elektronski podpisi, skupaj dogovorita o zagotovitvi nespremenjene vsebine. Davčni zavezanec se lahko odloči, ali bo za izpolnitev obveznosti uporabljal na primer postopke za nadzor poslovanja, ki ustvarijo zanesljivo revizijsko sled med računom in dobavo, ali posebne tehnologije.

Dejstvo, da vsebina računa ni spremenjena (celovitost vsebine), ni povezano z obliko zapisa elektronskega računa. Če se vsebina računa, kot jo določa ZDDV-1, ne spremeni, se lahko oblika zapisa, v kateri je takšna vsebina, pretvori v druge oblike zapisa. Zato lahko prejemnik ali ponudnik storitev, ki deluje v svojem imenu, elektronske podatke pretvori ali jih prikaže drugače, da ustrezajo njegovemu informacijskemu sistemu ali da se upoštevajo tehnološke spremembe.

Če davčni zavezanec za izpolnitev zahteve glede celovitosti vsebine pri pretvorbi iz ene oblike zapisa v drugo uporabi napredni elektronski podpis, mora biti sprememba evidentirana v revizijski sledi.

Tudi če države članice v skladu z možnostjo iz člena 247(2) Direktive Sveta 2006/112/ES določijo, da je treba račun hraniti v izvorni papirni ali elektronski obliki, se lahko oblika računa v vsakem primeru preprosto spremeni.

Oblika pomeni vrsto računa (papirna ali elektronska), oblika zapisa pa je povezana s prikazom elektronskega računa. Sprememba oblike zapisa je lahko na primer sprememba prikaza datuma, npr. iz dd/mm/ll v llll/mm/dd, ali sprememba vrste datoteke, npr. XML.

ZDDV-1 določa, da mora davčni zavezanec račune hraniti v svoji izvorni, papirnati ali elektronski obliki, v kateri so bili poslani ali dani na razpolago. Davčni zavezanec lahko račune, ne glede na

njihovo izvorno obliko hrani tudi na mikrofilmu, drugem mediju ali v elektronski obliki, če ti načini hrambe onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočajo reproduciranje računov v izvorni obliki. Če se računi hranijo z elektronskimi sredstvi, se morajo z elektronskimi sredstvi hraniti tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine, v skladu s 84. členom ZDDV-1. Davčni zavezanec, ki hrani elektronske listine, ki so elektronsko podpisane z uporabo podatkov in sredstev za podpisovanje, mora hraniti komplementarne podatke in sredstva za preverjanje elektronskega podpisa enako dolgo, kot hrani elektronske listine.

4.3.1.4 Čitljivost

Tudi čitljivost računa, v papirni ali elektronski obliki, se mora zagotoviti od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe računa.

Čitljivost računa pomeni, da ga lahko človek prebere. Takšen mora ostati do konca obdobja hrambe. Račun je mogoče prikazati tako, da je vsa vsebina v zvezi z DDV na papirju ali na zaslonu jasno berljiva, pri tem pa ni potrebna pretirana natančnost ali interpretacija, npr. sporočila elektronske izmenjave podatkov, sporočila XML in druga strukturirana sporočila v izvorni obliki zapisa ne veljajo za berljiva (kot berljiva se lahko štejejo po postopku pretvorbe).

Za elektronske račune je ta pogoj izpolnjen, če je račun mogoče na zahtevo prikazati v razumnem času na enak način, kot je določeno v 86. členu ZDDV-1 v povezavi s prvim odstavkom 152. člena [Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik](#) (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14 in 95/14), brez odloga – vključno po postopku pretvorbe – v berljivi obliki na zaslonu ali v tiskani različici. Omogočeno mora biti preverjanje, da se informacije v izvornem elektronskem dokumentu in prikazanem berljivem dokumentu niso spremenile.

Čitljivost elektronskega računa od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe se lahko zagotovi na kakršen koli način, pri čemer napredni elektronski podpis in elektronska izmenjava podatkov sami po sebi ne zagotavljata čitljivosti.

Za zagotovitev čitljivosti mora biti v celotnem obdobju hrambe na voljo ustrezen in zanesljiv prikazovalnik za račune v elektronski obliki.

4.3.1.5 Postopki za nadzor poslovanja

Postopek za nadzor poslovanja je postopek, ki ga oblikujejo, izvajajo in posodablja osebe, odgovorne (vodstvo, zaposleni in lastniki) za zagotavljanje razumnega zagotovila glede finančnega, računovodskega in regulativnega poročanja ter izpolnjevanja pravnih zahtev.

V povezavi s 84. členom ZDDV-1 to pomeni postopek, s katerim davčni zavezanec ustvari, izvaja in posodablja razumno raven zagotovila v zvezi z identiteto dobavitelja ali izdajatelja računa (pristnost izvora), glede tega, da vsebina v zvezi z DDV ni bila spremenjena (celovitost vsebine) in glede čitljivosti računa od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe.

Postopki za nadzor poslovanja morajo biti primerni glede na velikost, dejavnost in vrsto davčnega zavezanca ter morajo upoštevati število in vrednost transakcij ter število in vrsto dobaviteljev in prejemnikov. Kjer je ustrezno, je treba upoštevati tudi druge dejavnike.

Primer postopka za nadzor poslovanja je primerjava dokazil. Pomembnost, ki se pripisuje dokazilom, je odvisna od dejavnikov, kot sta stopnja neodvisnosti izdajatelja dokazil od davčnega zavezanca ter pomembnost teh dokazil v računovodskem postopku.

Pomemben vidik te vrste postopka za nadzor poslovanja je, da se račun preveri kot dokument v poslovnem in računovodskem postopku ter se ne obravnava kot samostojen dokument.

Računi so, ne glede na to, ali so v papirni ali elektronski obliki, običajno le eden od dokumentov (npr. naročilnica, pogodba, prevozna listina, poziv k plačilu itd.), ki so povezani s transakcijo in jo dokazujejo.

Za dobavitelja se račun lahko primerja z naročilnico, prevoznimi listinami in potrdilom o plačilu. Za prejemnika se račun lahko primerja s potrjeno naročilnico (potrdilo o nakupu), dobavnico, sporočilom o plačilu in nakazilu. Vendar so to le primeri značilnih dokumentov, ki so lahko na voljo, pri čemer se lahko z računom primerjajo tudi drugi dokumenti.

4.3.1.6 Zanesljiva revizijska sled

V računovodstvu se revizijska sled lahko opiše kot dokumentirani tok transakcije od začetka, tj. od izvirnega dokumenta, kot je naročilnica, do konca, tj. do končne evidence v letnem računovodskem izkazu, in obratno, ki zagotavlja povezave med različnimi dokumenti v postopku. Revizijska sled vključuje izvirne dokumente, obdelane transakcije in sklice na povezavo med navedenimi elementi.

Revizijska sled se lahko šteje za zanesljivo, kadar je mogoče povezavi med dokazili in obdelanimi transakcijami preprosto slediti (če je na voljo dovolj podatkov za povezavo dokumentov), kadar je v skladu z navedenimi postopki in omogoča pregled postopkov, ki so bili dejansko izvedeni. To je mogoče zagotoviti na primer z dokumenti tretje osebe, npr. bančnimi izpiski, dokumenti prejemnika ali dobavitelja (dokumenti druge strani) in notranjim nadzorom npr. ločitvijo nalog.

Za namene DDV mora revizijska sled zagotoviti preverljivo povezavo med računom in dobavo blaga ali opravljeno storitvijo, da se omogoči preverjanje, ali račun odraža, da je bilo blago dobavljeno ali storitev opravljena.

Način, na katerega lahko davčni zavezanec dokaže povezavo med računom in dobavo blaga ali opravljeno storitvijo, določi davčni zavezanec. Uporabijo se lahko na primer različni dokumenti, kot so naročilnica, prevozne listine in sam račun, pri katerih obstaja sled primerjave navedenih dokumentov ali le dejstvo, da se ti trije dokumenti dejansko ujemajo.

4.3.1.7 Napredni elektronski podpis in elektronska izmenjava podatkov (EDI)

Navedeni možnosti, tj. napredni elektronski podpis in elektronska izmenjava podatkov, sta samo primera tehnologij za elektronsko izdajanje računov za zagotovitev pristnosti izvora in celovitosti vsebine. Kadar se pristnost izvora in celovitost vsebine elektronskih računov ne zagotavljajo z naprednim elektronskim podpisom ali z elektronsko izmenjavo podatkov, lahko elektronski računi še vedno izpolnjujejo zahteve o postopkih za nadzor poslovanja iz četrtega odstavka 84. člena ZDDV-1 ali izpolnjujejo pogoj pristnosti izvora in celovitosti vsebine na podlagi nadomestne tehnologije (vključno na primer z naprednimi elektronskimi podpisi, ki ne temeljijo na kvalificiranem potrdilu) ali postopka.

Elektronska izmenjava podatkov temelji na sporazumu o izmenjavi strukturiranih podatkov v skladu s Priporočilom Komisije 1994/820/ES in lahko vključuje katero koli standardizirano obliko zapisa. Ne vključuje le oblike EDIFACT, ki je le ena od takšnih oblik zapisa.

5.0 POSEBNE OBVEZNOSTI V ZVEZI S HRAMBO RAČUNOV

Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo kopij računov, ki jih izda sam, ali njegov kupec ali naročnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun, ter vseh računov, ki jih je prejel.

Če se davčni zavezanec, ki ima sedež na ozemlju Slovenije odloči, da kopije računov, ki jih je izdal, in račune, ki jih je prejel, hrani zunaj ozemlja Slovenije, mora predhodno o tem obvestiti davčni organ.

Davčni zavezanec mora hraniti račune v svoji izvorni, papirnati ali elektronski obliki, v kateri so bili poslani ali dani na razpolago. Davčni zavezanec lahko račune, ne glede na njihovo izvorno obliko hrani tudi na mikrofilmu, drugem mediju ali v elektronski obliki, če ti načini hrambe onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočajo reproduciranje računov v izvorni obliki. Če se računi hranijo z elektronskimi sredstvi, se morajo z elektronskimi sredstvi hraniti tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine.

Če davčni zavezanec račune, ki jih izda ali prejme, shrani z elektronskimi sredstvi, ki zagotavljajo on-line dostop do zadevnih podatkov, ima davčni organ zaradi nadzora pravico do dostopa, prenosa in uporabe navedenih računov oziroma mora biti pravica do dostopa, prenosa in uporabe navedenih računov omogočena tudi pristojnemu organu druge države članice, če je treba DDV plačati v tej drugi državi članici.

Davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na dobave blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, ter računov, ki jih prejme davčni zavezanec s sedežem na ozemlju Slovenije, deset let po poteku leta, na katero se računi nanašajo.

Ne glede na peti odstavek tega člena, mora davčni zavezanec zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na nepremičnine, 20 let po poteku leta, na katero se nanašajo.

Navedeno se nanaša tudi na račune, ki jih davčni zavezanec prejme od malih davčnih zavezancev (iz prvega in drugega odstavka 94. člena ZDDV-1).

6.0 DAVČNO POTRJEVANJE RAČUNOV

Davčni zavezanec mora od 2. januarja 2016 dalje račun, izdan pri gotovinskem poslovanju za dobavo, ki je predmet obdavčitve po ZDDV-1 in mora biti izdan skladno z ZDDV-1, ob izpolnjevanju določenih pogojev, davčno potrditi. Več informacij glede davčnega potrjevanja računov je dostopnih na spletni strani [Finančne uprave Republike Slovenije](#).